

Roden til rastløshed

Ugens vers

"For hvor der er misundelse og selvhævdelse, dér hersker der uorden og alt muligt ondt" (Jak 3,16).

Introduktion

Aspetræer er meget smukke og kan blive op til 30 meter høje. De trives i koldt klima med kølige somre. Træets ved bruges til møbler og også til at lave tændstikker og papir. Hjorte og andre dyr spiser ofte de unge aspetræer i hårde vintre, da deres bark indeholder mange næringsstoffer. Aspetræer har brug for meget sol, og de vokser hele tiden, også om vinteren. Dette gør dem til et vigtigt vinterfoder for forskellige dyr.

Men aspetræer er mest kendt for, at de har et af de største rod-systemer i planteverdenen. Rødderne breder sig ved underjordiske rods kud og danner kolonier, der hurtigt kan komme til at dække et stort område. Individuelle aspetræer kan blive op til 150 år gamle, men det store underjordiske rodnet kan leve i mange tusinde år.

I denne uges studium ønsker vi at opdage nogle af de rødder, der får os til at blive rastløse. Der er meget, som kan forhindre os i at finde sand hvile i Jesus. Noget af det er indlysende og kræver ikke stor opmærksomhed. Andet er mindre indlysende for os og er lidt ligesom aspetræernes store, usynlige, underjordiske rodsystem. Vi er ikke altid klar over, hvilke af vores holdninger og handlinger, som adskiller os fra vores frelser.

Ugens tekster

- Matt 10,34-39
- Luk 12,13-21
- Fil 2,5-8
- Luk 22,14-30
- Matt 23,1-13

Jesus skaber splid

Meget få mennesker bryder sig om konflikter. Vi elsker harmoni og fred. Der afholdes til og med seminarer i vores kirker og institutioner, hvor der undervises i fredsstiftelse og konfliktløsning.

Matt 10,34-39

Hvad mente Jesus, da han sagde, at han ikke var kommet for at bringe fred på jorden, men sværd? Hvad betyder det? Er Jesus ikke Fredsfyrsten (Es 9,5)?

Jesu udtalelse i Matt 10,34-39 er chokerende, fordi det går imod det, vi umiddelbart forventer. Frelseren kom som en hjælpeløs baby, ikke som en mægtig konge omgivet af livvagter. Han forkyndte kærlighed både til næsten og fjenden og siger nu til sine efterfølgere, at han bringer strid og splid. Hans disciple og hans tilhørerskare må have undret sig, ligesom vi måske gør det i dag. *Hvad mener han?*

Matt 10,35-39 handler i virkeligheden om troskab og loyalitet. Jesus citerer fra Mika 7,6 og udfordrer sine tilhørere til at foretage valg, der har evighedsværdi. En søn skal elske og ære sine forældre. Det var et af lovens krav, som Moses havde modtaget på Sinaj. Det var en del at Guds foreskrevne måde at leve på. Men hvis den kærlighed forhindrede lytterens overgivelse til Jesus, krævedes der en vanskelig beslutning. En far og en mor bør elske og have omsorg for sine børn. Men hvis den kærlighed overgår forældrenes kærlighed til Jesus, kræves der en vanskelig beslutning. Jesus minder os i dette afsnit om at sætte det vigtigste først.

Jesus udtrykker dette valg ved at formulere tre sætninger, som hver især bruger ordet "værd". Værd bygger ikke på en høj etisk standard eller på at sejre over synd. Værd bygger på ens forhold til Jesus. Vi er "værd" eller har værdi, når vi vælger ham frem for alt andet, mor, far og børn indbefattet. Vi vælger korsets lidelse og følger Jesus.

"Jeg har intet højere ønske end at se vores unge fyldt med den sande religions ånd. Den vil lede dem til at tage korset op og følge Jesus. Gå fremad, I unge Jesu disciple, styret af principper, iklædt renhedens og retfærdighedens kappe. Jeres frelser vil lede jer til den stilling, der bedst passer til jeres talenter, og hvor I kan være til størst nytte" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, 5. bd., s. 87).

Til eftertanke

Nogle gange tvinges vi til at bære et kors, som vi ikke selv har valgt, og nogle gange bærer vi et kors frivilligt. Hvori ligger nøglen til trofast at bære dette kors, uanset hvad det er?

Selviskhed

Sammenlignet med aspeetræernes rodsystem er selviskhed en del af det store, underjordiske system, som kaldes synd og forhindrer os i at finde sand hvile i Jesus. Af alle udtryk for synd i vores liv synes selviskhed at være den, der er lettest at påvise. For de fleste af os er selviskhed lige så naturligt som at trække vejret.

Luk 12,13-21

Beskriv det problem, som understreges i Jesu lignelse. Er det selvisk at lægge planer for fremtiden? Udtrykker det ligegyldighed over for Guds rig? Hvis ikke, eller i det mindste hvis ikke nødvendigvis, hvad er det så, Jesus advarer imod?

Denne lignelse findes kun i Lukasevangeliet og bliver fortalt som svar på et anonymt spørgsmål fra en person i skaren. Jesus blev stillet et spørgsmål med hensyn til arv, men han nægter at påtage sig rollen som mægler mellem brødre. I stedet vælger han at pege på det større og underliggende problem, nemlig selviskhed. Han går dybere for at pege på det rodnet, der ligger under alle vores individuelle handlinger.

Fil 2,5-8

Tænk over, hvordan selviskhed kommer til udtryk i dit eget liv? Hvordan påvirker selviskhed dit forhold til Gud, til din ægtefælle og familie, til menigheden, til dine venner og kollegaer? Hvilken nøgle finder vi i teksten?

Ved kun at fokusere på sine egne behov og ambitioner glemte den rige mand i Jesu lignelse at regne med den usynlige himmelske virkelighed. Større, bedre og mere er ikke grundlæggende principper i Guds rige. Paulus giver os et glimt af, hvad der motiverede Jesus, da han besluttede sig for at blive vores stedfortræder.

Fil 2,5-8 er idealbeskrivelsen af uselviskhed, ydmyghed og kærlighed. Hvis kærlighed til Gud og andre mennesker ikke styrer vores valg og det, vi prioriterer, vil vi blive ved med at bygge flere lader for os selv her og samle færre skatte i himlen (Matt 6,20).

Til eftertanke

Hvorfor er det så let at blive grebet af ønsket om rigdom og materielle goder? Vi har alle brug for en vis portion penge for at overleve, men hvorfor virker det, som om vi altid ønsker mere, uanset hvor meget vi har?

Ambitioner

Det er altid en kilde til opmuntring og inspiration at studere den sidste uge af Jesu gerning inden korsfæstelsen. Det viser samtidig, hvordan rastløshed og ambitioner kan få mennesker til at handle uklogt.

Luk 22,14-30

Tænk over Jesu følelser, da han under det højtidelige måltid hørte sine disciple skændes om, hvem af dem der var den største (Luk 22,24). Hvorfor blev disciplenes opmærksomhed vendt fra alvoren ved denne betydningsfulde begivenhed til i stedet at fokusere på menneskelig storhed?

Vi diskuterer ikke så tit, hvem der er den største i menigheden, familien eller på arbejdspladsen. Men ligger spørgsmålet i vores tanker?

Det var ikke første gang, at dette blev diskuteret blandt Jesu disciple. Matt 18,1 beskriver, hvordan de forsøger at stille spørgsmålet på en mere abstrakt måde ved at sige: "Hvem er den største i Himmeriget?" Jesus svarer med en lignelse. Efter at have kaldt et lille barn hen til sig stiller han det midt iblandt dem. Alle gør store øjne. Mange løfter øjenbrynene. Jesu handling kræver en forklaring, og i Matt 18,3 giver Mesteren den: "Sandelig siger jeg jer: Hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i Himmeriget."

Omvendelse er grundlæggende for at finde hvile i Jesus. Vi indser, at vi har brug for hjælp udefra. Det går det op for os, at vi ikke kan stole på os selv, men på Jesus. Vi oplever en forvandling af vores værdinormer og ambitioner. Jesus siger til sine disciple: *Stol på mig og hav tillid til mig som dette lille barn. Ægte storhed er at opgive dine rettigheder og gøre Guds riges værdier til dine egne.*

Desværre ser det ikke ud til, at disciplene havde lært denne lektie, da Jesus spiste den sidste nadver sammen med dem. Deres skænderier og indbyrdes kampe ødelagde et øjeblik med fuldkomment fællesskab, som de aldrig ville få igen.

Hvordan kunne dette ske for disciplene, efter de havde været sammen med Jesus i flere år? Hvilket trist eksempel på, hvor ødelagt et menneskes hjerte er! Men i en mere positiv retning, tænk over, at Gud altid er nær med sin nåde, som gjorde, at Jesus ikke opgav disciplene, på trods af deres ynkelige, indbyrdes diskussion og forhold.

Til eftertanke

Ved at fokusere på Jesus som korsfæstet, kan vi finde stor hjælp til ikke at falde for ønsket om selvophøjelse, som vi ligesom alle syndige mennesker har så let ved at give efter for.

Hykleri

En hykler er en, der lader, som om han/hun er noget andet, end de i virkeligheden er. Ordet bruges syv gange i Matt 23 i en samtale, hvor Jesus offentligt irettesætter de skriftkloge og farisæerne (v. 13.14.15.23.25.27.29). Evangelierne beskriver, hvordan Jesus tilbyder nåde og tilgivelse til ægteskabsbrydere, toldere, prostituerede og til og med mordere, men han har meget lidt til overs for hyklere. Se flere eksempærer i Matt 6,2.5.16; Matt 7,5; Matt 15,7-9; Matt 22,18,

Matt 23,1-13

Lav en liste over fire væsentlige karaktertræk hos en hykler, som Jesus omtaler.

Jesus forbinder fire egenskaber med de skriftkloge og farisæerne. I jødedommen i det første århundrede e.Kr. repræsenterede farisæerne den konservative religiøse højrefløj. De var interesseret i den skrevne og den mundtligt overleverede lov og lagde stor vægt på rituel renhed. På den modsatte side stod saddukæerne, en gruppe af for det meste rige ledere, som ofte blev sammenkædet med præsteskabets elite. De var i høj grad helleniserede, dvs. de talte græsk og følte sig hjemme i græsk filosofi, og de troede ikke på en dom eller et liv efter døden. Vi ville betegne dem som liberale. Begge disse grupper var skyldige i hykleri.

Ifølge Jesus er vi hyklere, hvis vi ikke gør, hvad vi siger, når vi gør tilværelsen vanskelig for andre uden selv at følge de samme normer, og når vi kræver ære og anerkendelse, som kun tilkommer vores himmelske far.

Uanset hvor skarp og direkte Jesu ord var til dem, han omtalte som hyklere, behandlede han dem med kærlighed og omsorg.

”En guddommelig medlidenhed viste sig i Guds Søns ansigtsudtryk, da han kastede et langt blik på templet og derefter på sine tilhørere. Med en stemme, der var påvirket af smerte og bitre tårer, udrød han: ‘Jerusalem, Jerusalem! du, som slår profeterne ihjel og stener dem, der er sendt til dig. Hvor ofte ville jeg ikke samle dine børn, som en høne samler sine kyllinger under vingerne, men I ville ikke’” (Ellen White, *Jesu liv*, s. 449).

Til eftertanke

Hvorfor er det ikke kun religiøse ledere, der kan være den slags hyklere, som Jesus så tydeligt fordømmer? Hvordan kan vi lære at opdage hykleri i os selv, hvis det er der, og hvordan kan vi komme af med det?

At fjerne uro med roden

Joh 14,1-6

Hvad kan vi gøre midt i vores egen uro, så vores hjerte ikke må forfærdes? Hvad er nøglen til at slippe af med selviskhed, ambitioner og hykleri, og virkelig finde hvile?

At sejre over hvileløshed begynder altid med Jesus. Han er vejen, sandheden og livet. Han kender den rette vej, når vi stærkt præget af medierne går omkring uden mål i vores egen verdens ørken. Som den guddommelige lovgiver er han selv sandheden personificeret, og hans ånd vil lede os i hele sandheden (Joh 16,13). Når vi er kede af det, trætte, udmattede, syge eller modløse, er han livet – ikke kun et hvilket som helst liv, men liv i overflod (Joh 10,10). Dette liv indbefatter vores evige hjem, men også et liv af en helt anden kvalitet her og nu. Skaberen er villig og i stand til at give i overflod også i dag. "Jeres hjerte må ikke forfærdes" er en indbydelse til at leve i forventning. Når vi føler os langt nede, er han i stand til at løfte os op på et højere plan. Når vi kæmper med mørke og synd, er han ikke alene den, som begyndte den gode gerning i os: han vil også fuldføre den (Fil 1,6).

Uanset, hvor slemt det kan komme til at gå – og det kan være slemt! – se da på de løfter, vi har fået i Jesus. Han er ved at gøre en plads rede for os, en plads, hvor vores smerte, hvileløshed og lidelse for altid er forsvundet. Det er det håb, vi har fået i Jesus Kristus, og det tilbydes os alle, uanset hvem vi er, uanset hvilken baggrund vi har, uanset hvor frygtelige vores liv har været eller er nu.

Nøglen er, at vi i vores svaghed, smerte, fortvivelse og generelle syndighed kommer til Gud i forvisningen om, at han alligevel tager imod os. Det er, hvad nåde handler om. Derfor må vi tro, at vi modtager nåden, når vi i tro søger den.

Jer 3,22

Hvad beder Gud os om at gøre, og hvad vil han til gengæld gøre for os?

Til eftertanke

Jesus sagde: Så "kommer jeg igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er" (Joh 14,3). Hvilke sider ved løftet om Jesu genkomst og opstandelsen fra de døde taler særlig stærkt til dig?

Til videre studium

"Den, der er optaget af sig selv, kan ikke vokse og bære frugt. Hvis du har taget imod Kristus som din personlige frelser, må du glemme dig selv og prøve at hjælpe andre. Tal om Kristi kærlighed og fortæl andre om, hvor god han er. Udfør enhver gerning, som du bliver stillet over for. Hav en byrde for andre mennesker i dit hjerte, og gør alt, hvad der står i din magt, for at søge at frelse sjæle. Eftersom du tager imod Kristi Ånd, – den ånd, der viser sig i uegennyttig kærlighed og tjeneste for andre – vil du vokse og bære frugt. Åndens frugter vil modnes i dit liv. Din tro vil vokse, din overbevisning blive dybere og din kærlighed fuldkommen. Kristi billede vil genspejles mere og mere i dig i alt, hvad der er rent, ædelt og smukt" (Ellen White, *Lys over hverdagen*, 1. bd., s. 54).

I forbindelse med en strid mellem nogle menighedsmedlemmer kommenterede Ellen White engang, at "samtalen mellem de involverede parter er nu blevet trukket ud i mange timer, og ikke alene er tid blevet spildt, men Guds tjenere er blevet tvunget til at lytte til dem, når begge sider i sagen er upåvirket af Guds nåde. Hvis stolthed og selviskhed blev sat til side, ville fem minutter være nok til at fjerne de fleste problemer" (Ellen White, *Early Writings*, s. 119).

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Tal sammen i klassen om, hvordan man rent praktisk kan sejre over selviskhed. Hvordan kan disse forsøg blive til virkelighed?**
- 2. Ambitioner er ikke i sig selv dårlige. Hvordan kan vi forvente og forestille os store ting fra Gud uden at blive opløst af selviske ambitioner?**
- 3. De fleste af os viser ikke ambitioner, hykleri, selviskhed eller misundelse udadtil. Vi er gode til at vise en venlig facade. Men ligesom det enorme rodnede hos aspetræet lurer disse negative egenskaber lige under overfladen. Hvordan viser Åndens karakterforvandling sig? Hvordan kan vi sejre over roden til hvileløshed og uro og finde sand hvile i Jesus?**
- 4. Tænk igen over spørgsmålet i torsdagsafsnittet om betydningen af Jesu genkomst. Er der noget håb uden løftet om, at Jesus kommer igen? Hvad ville Jesu første komme betyde, hvis han ikke kommer igen? Og hvad ville der ske med alle de døde, som sover indtil Jesu genkomst, hvis han ikke kommer igen?**

